

Jan Blaschke

Cesta za princeznou

Za vznik této knížky patří poděkování:

Standovi Dadákovi

horskému vůdci Ambarovi přezdívanému Brambor

nosiči Som Bhadur Lamovi

silné skupině ve složení:

Honza, Marek, Tomáš, Marťa, Lucka, Martin s Kateřinou, Standa s Kamčou

a

Himaláji

© Jan Blaschke, 2024

ISBN 978-80-7568-783-8

Princezno, princezničko nepálská,

musím za tebou, musím tě najít, musím ti něco důležitého říct. Něco, co ještě nevíš. Jsi totiž vyvolená a staneš se královnou. Královnou celého Nepálu. Té úžasné země na konci světa. Možná se zraním, možná nepřežiju. Ale musím se o to pokusit...

Připravuju se. Nechci nic podcenit. Běhám po okolních jizerských kopcích. Černá studnice, Tanvaldský Špičák, Štěpánka. V zimě přejíždím na běžkách Krkonoše. Je zlý počasí. To potřebuju. Vítr, sníh, mráz. Spím venku a trénuju odolnost. Zkousím, co vydrží mé tělo, mé vybavení. Těch mrazivých dnů je letos tak málo.

Přecházím Fatru. Hory, co mě málem zabily. Jedu tam oslavit své znovunarození. Malý Kriváň. Sráz, po kterém jsem se kutálel. Sráz, který mě naučil, jak bojovat s hrozící smrtí. Díky němu vím, co mě může v tvém království potkat. Čtu si o tvé zemi. O lidech, kterým vzala život. O těch, kteří jen o vlasek unikli ze spárů smrti. O těch, co se museli vrátit, protože je hory nepustily dál.

Mám respekt, ale nebojím se. Jdu za tebou a věřím, že to dokážu. Věřím, že tě najdu, princezno.

Jedu. Jedu a na zádech lodní vak jménem Honza. Honza s Honzou jedou za princeznou. Jako v pohádce. Nepůjdu sám, ale ve skupině. Holky, kluci. Akorát deset. Bude to silná skupina. Povede nás Standa. Kluk, který se v tvém království vyzná a kterého mám rád. Chlap ke dvěma metrům. Můj maják pro příští dny. Už ho vidím. Shledání po roce. Po roce od Bosny, kde jsme mezi minami zažili nezapomenutelný týden.

Letíme. Raději bych za tebou šel, ale trvalo by strašně dlouho, než bych se k tobě po zemi dostal. Nemám tolik času, princezno.

Letuška nese večeři. Indické pálivé cosi. Bojím se toho. Bojím se zažívacích potíží. Jím jenom rýži, kterou si zlehka namáčím v omáčce. To ještě netuším, že mě tvá zem změní. Změní mi i chuť. Pálivé se stane sladkým. Sladké ještě sladším.

Ráno se probouzím v Dillí. Posunutý v čase a prostoru. Možná, že jsem se ještě neprobudil a všechno je jen sen.

Na Standu jsou při kontrole oškliví. Chtějí mu zabavit satelitní přístroj. Bez něj bychom byli v Himálaji studení. Je hezké toulat se jen tak bez mapy a bez cíle. Ale u vás, v těch šíleně vysokých horách, snadno sejdeš do náručí smrti. Pěšinku ztratíš. Pomoci se nedovoláš.

Už se zdá, že poletíme bez Standy a bez přístroje. Ne, nechci skončit hned na začátku. Žádám tě o pomoc a ty mě vyslyšíš. Standa nastupuje s úsměvem od ucha k uchu. Má ho. Určitě mu ho vrátili. Děkuju ti, princezno.

Už vidím tvou zem a v dáli hradbu hor. Mám místo u okýnka vedle příma holčičky. Pokouším se navázat kontakt. Neumím řeči, které ona umí. Je z Paříže. Povídáme si každý ve svém rodném jazyce. Jmenuje se Tentang. Malujeme si obrázky a je nám dobře. To tys mi ji poslala, princezno. Svého velvyslance.

Vlétáme do oblačnosti a pod námi je velké město. Malé domečky hustě nasázené vedle sebe. Ano. Tvoje hlavní město Káthmándú. Krásně jsi zařídila milé přivítání. Každý dostáváme bílou hedvábnou šálu. Poprvé zazní pozdrav Namastééé. Ruce dlaněmi k sobě se dotýkají brady. Měníme dolary a rázem se z nás stávají boháči ve tvé chudé zemi.

Stará dodávka obtěžkaná naší bagáží si proráží cestu k hotelu. Množství nákladáků, aut, motocyklů, mopedů, tříkolek a kol se pohybuje bez pravidel. Pomalu a bez nehod. Na největších křižovatkách se policisté pískáním snaží usměrňovat dopravu. Troubení je zde pozdrav, upozornění. Chvíli si jako chodec zvykám a kličkuju po ulicích jako zajíc. Občas mě pohladí blatník, zašimrají řídítka. Je ale zbytečné se bát.

Večer v české hospodě. Založil ji Tráva. Ne, není to žádný marihuanový týpek. Tráva Trávníček je náš horolezec. Má zdolanou půlku osmitisícovek. Nepál ho přijal. Přijal ho tak, že ho už nepustil. Klábosíme u nepálského piva.

Jdu na kutě. Parták Honza chrápe. Předem mě na to upozornil. Netušil jsem, že tak moc. Bude to boj. Boj prince s drakem. Naštěstí nevypouští oheň ani síru. Jen řeže. Po chvíli bezmocného mlaskání nasazuju prášek na spaní a špunty do uší.

Maličkými taxíky jedeme do centra k Boudhanath stúpě. Tu budhisté vyznávají jako svůj nejvzácnější klenot. Je fascinující. Z vrcholu se rozhlíží obrovské oči. Snažím se vrýt si je do paměti. Podle nich tě poznám, princezno.

Chodím mezi věřícími. Sleduji, jak roztáčejí modlitební válce. Malé válečky i ty velké s madlem. Vetchá babička se marně snaží ten největší roztočit. Nabízím pomoc a ona s radostí souhlasí. Drží se madla a cupitá několikrát dokola. V ruce růženec. Trochu víc jsem zabral a kolotoč víry se rozjel o něco rychleji. Vystupuje z něj trošku udýchaná, ale spokojená.

Muži polévají bělostnou fasádu stúpy ve velkých kruzích žlutou barvou. Po schodech vynášejí modlitební praporky. Ženy připravují obětní květiny. Vše je krásně pestré a barevné.

Kolem stúpy je několik významných klášterů. Pozoruji modlící se buddhistické mnichy. Usedám nenápadně za nimi a poslouchám jejich mumlající hlasy. Mumlání najednou zesílí až do jakési extáze, kterou ukončí rána na veliký gong. A pak začínají od tichého brumenda znovu. Lidé jim nosí jídlo a peníze. Klaní se před oltářem s obrázky svatých mužů. Poznávám mezi nimi dalajlamu. Vyvolený. Stejně jako ty, princezno.

Vycházím z chrámu, kde už mě nahání Standa. Prosím ještě o chvilku strpení. Ještě si vyběhnu na vyhlídku s tisícem zapálených kalíšků a těžkou vůní doutnajících tyčinek. Po cestě jsem zasypan rýží. Ne, to není svatba. To jen mniši prožívají další extázi.

Nasedáme znovu do taxíků a dopravní houštinou se prodíráme do hinduistického města ve městě. Jmenuje se Pátan. Jakási žena se mi snaží prodat nějaké cetky. Odmítám. Je trpělivá, ale já jsem trpělivější. Nakonec to vzdává a vrhá se na dalšího člena výpravy.

Je tu spousta chrámů a na každém rohu sošky různých zvířat, bůžků, mnohorukých přišerek, v kterých se Evropan nevyzná. U nás je to jednodušší, princezno. Ježíšek, apoštolové a pár svatých.

Náš průvodce začne cosi ukazovat v mobilu. Hrnu se s ostatními k němu. Právě včas. Nebo moc brzo? Na videu je zrovna sáta hlava ovci. Šok! Holky vyjeknou. Kluci oněmí.

